

wapens, de netelorganen, de kreeft moeilijk aantastbaar maakt. Zulk een samenleving van verschillende organismen tot wederzijdsch voordeel noemt men *symbiose*.

Het blijkt nu, dat dit symbiontisch verband niet zoo streng is, als men het wel voorstelt. In de Archives Néerlandaises de Zoölogie van 1935 vinden wij een bijzonder onderhoudende studie van Mej. Schijfsma over de betrekkingen tusschen de heremietkreeft en de zeerasp. Uit honderden waarnemingen en proeven is haar gebleken, dat de dieren het best buiten elkander kunnen stellen. De kreeft verhuist om een haverklap en als hem nu de keus gelaten wordt tusschen een glad slakkenhuis en een ruw, dan kiest hij even dikwijls het eerste als het laatste. De zeerasp eet wel eens mee met de kreeft, maar voedt zich voornamelijk met plankton en dat natuurlijk geheel en al wanneer hij huist op onbewoonde schelpen of op rotsen en paalwerk. De zeerasp leeft dan ook heel vroolijk in Noordelijke zeeën, waar de Heremietkreeft niet voorkomt. De zwevende jeugdvormen van de zeerasp hebben, om zich vast te zetten, geen voorkeur voor door heremietkreeften bewoonde slakkenhuizen.

Het verband tusschen beide dieren is dus zuiver toevallig en in het geheel niet noodzakelijk. Daarmee is echter niet uitgesloten, dat ze bij gelegenheid toch voordeel van elkander kunnen hebben.

JAC. P. TH.

De uitbreiding van Amsterdam. Onlangs is verschenen het groote uitbreidingsplan voor de gemeente Amsterdam en in den loop van het jaar zal het wel in behandeling komen. Er is op uitmuntende wijze rekening in gehouden met natuurgeliefte en natuurstudie en ontspanning in de vrije buitenlucht. Nu zou het kunnen zijn, dat enkele belangrijke details nog onopgemerkt zijn gebleven en ik wil daarom tot onze Amsterdamsche lezers het verzoek richten, om mij mededeeling te doen van brokjes natuur in de omgeving van Amsterdam, op welker behoud zij bijzonder gesteld zijn. Er bestaat een ernstige stemming, om aan dergelijke wenschen zooveel mogelijk tegemoet te komen.

JAC. P. TH.

Mierenleeuw. Naar aanleiding van den oproep in de 2de alinea van blz. 400 der Levende Natuur (dd° 1 April j.l.) deel ik U vast mede, dat de Mierenleeuw in de laatste jaren voorkomt in het zg. Uilenvangersvlak te Bergen (N.-H.) nabij de halte de Franschman, in de duinen.

SCHWEERS.

Let nu op de Blauwtjes. Juni is o.a. de maand van de blauwtjes, onze *Lycaena's*. Nu is een van deze blauwtjes eigenlijk pas in den laatsten tijd in ons land ontdekt n.l. *argyrognomon*. Niet, omdat hij voordien hier niet voorkwam, maar omdat hij steeds voor argus doorging. Hij is nu reeds in enkele plaatsen van het Oosten van ons land gevangen en ook in 't Gooi. Bij de behandeling der *Lycaeniden* hebben we op pag. 377 het eenige niet al te moeilijk te zien verschil met argus aangegeven en in tekening gebracht. In Juni vliegen ze reeds. Met een goede loupe gewapend is het verschil wel te zien, natuurlijk nog beter met het microscoop. Bij niet al te zonnig weer vindt men argus zittend aan gras en bloemstengels vaak bij aantallen. Men kan ze dan rustig met de loupe bekijken — ze vliegen niet weg — en de twijfelachtige exemplaren meenemen. Voor juiste determinatie zijn we gaarne beschikbaar. Men vouwe het vlindertje in een stukje boterhammenpapier, doe dit in een klein doosje en verzende het als brief aan ons adres. Op het papiertje plaats en datum vangst noteeren!

Mogelijk komt er zelfs nog een derde soort: *ismenias* voor den dag, die hier ook nog niet geconstateerd is, maar waarschijnlijk wel voorkomt.

J. C. CETON.

Alweer de Steltkluit bij Hilversum. Misschien is het voor De Levende Natuur van belang, dat wij heden, Zondag 5 Mei, op een N. J. N. excursie in de bekende Vloevelden bij Hilversum de zeldzame Steltkluit hebben waargenomen, die hier sinds 1927 niet meer geweest is. Uren lang hebben we het fraaie witte dier met de aan weerszijden pikzwarte vleugels, de opvallend lange, roode pooten, de van boven grijze kop en de rechte, zwarte snavel kunnen waarnemen, en tevens zijn roep — een reigerachtig „kgrak, kgrak” — meermalen gehoord. Ook het karakteristieke langgerekte vliegbeeld viel ons op. Op dit terrein verdwalen wel meer wonderlijke vogels; zoo zagen we de vorige maand gedurende $\pm$ een week een Zwarte Zee-eend.

Laren, 5 Mei 1935.

V. WESTHOFF.

B. VAN KOERSVELD.

D. DE LANGE.

Meiendelonderzoek 20ste circulaire. Februari 1935. In 1934 is geen mededeling verschenen, maar hierbij heb ik het genoegen U de 24ste toe te zenden. Het betreft hier een tweede zeer vermeerde druk van de 3de mededeling (1 Febr. 1926).

Mevr. Boetje-Van Ruyven heeft de paddestoelen aan een revisie onderworpen en de vindplaatsen in overeenstemming met de lijst van den Heer Brandhorst, op een overzichtelijke wijze aangegeven.